

[Undervisningsministeren]

over en million, har aftenhøjskolen 20.000 timer – eller 22.000 timer, for at være helt korrekt – om året, så det er altså ikke noget væsentligt område, og vi har ment i denne forbindelse, at det måske ikke var rimeligt at have den særlige form, som aftenhøjskolen er.

Endelig blev der spurgt, hvor mange lærere der vil fordele sig på de 3 trin, altså begyndelsesløn, grundløn og anciennitetsløn. I den forbindelse kan jeg sige, at jeg har haft drøftelser med flere af organisationerne inden for området, men jeg har ikke kunnet få bare i nogen måde præcise tal for, hvorledes deres lærere ville fordele sig. På den baggrund kan det i og for sig undre mig, at man nu tilsyneladende, så vidt jeg er orienteret, relativt præcist går ud og siger: ja men kun 7 pct. vil opnå anciennitetsløn, og så mange procent vil få den lønsats og så mange den lønsats. Jeg drøftede det, og jeg ved, at mine embedsmænd har drøftet det med dem, både ved denne lejlighed og i andre forbindelser, og det har været overordentlig svært at få oplysningerne. Det skal jeg ikke bebrejde organisationerne, må jeg skynde mig at sige, for det er formentlig ikke så nemt at finde ud af. Men da man nu tilsyneladende her i begyndelsen af februar har kunnet finde tallene, så vil jeg da kun sige, at jeg ville ønske, at man havde kunnet få tallene på bordet noget tidligere, for det havde for alle parter været rart, om vi havde de eksakte tal.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen spurgte mig direkte, om jeg har drøftet dette spørgsmål med DAUF. Dertil kan jeg sige: ja, jeg har haft et møde med DAUF, som jeg har haft det med andre organisationer.

Og så blev der spurgt, om de havde accepteret det. Jeg vil godt sige, at jeg ikke på nogen måde vil tage hverken oplysningsforbundene eller andre organisationer til indtægt. Jeg har et enkelt sted set, at de mente, at jeg havde gjort det. Jeg skal bestemt ikke tage dem til indtægt for dette her, for deres udgangspunkt var, at de ikke mente, at der burde spares; det blev sagt meget klart og tydeligt. Så gjorde de det, som jeg synes er fornuftigt, at de sagde: ja men hvis der skal spares, så ser vi gerne, at det gøres sådan og sådan. Jeg kan sige, at selve grundmodellen med flere trin, altså en begyndelsesløn og trinvis stigende, er en model, der har været lagt frem fra flere sider. Det er ikke eksakt

den, jeg har udformet i dette lovforslag, men selve princippet om en sådan trinvis model er blevet nævnt for mig fra flere sider, så der må vel være måde med, hvor megen modvilje man kan have imod den model. Men som sagt skal jeg ikke på nogen måde tage organisationerne til indtægt. Det forslag, der ligger på bordet, er som andre forslag, der kommer fra undervisningsministeriet, mit ansvar og mit ansvar alene.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen sagde også, at vi måtte huske på, at dette ikke kun drejer sig om deltidslærere, men at der også er mange lærere på heltid, som derfor er afhængige af de indtægter, der ligger her. Jeg vil godt sige, at fritidslovens grundprincip og den intention, der ligger bag loven, netop er, at den ikke skal fungere med en stor, fastansat lærerstab, men at man tværtom fra alle grene af samfundet, det være sig folkeskolelæreren eller tømrrersvenden, eller hvem man ellers kunne tænke, skulle kunne trække folk til, der ud fra deres erfaringsbaggrund skulle kunne undervise, og derved sikre, at der blev undervisning i et meget bredt spektrum af områder. Det er det, der har været baggrunden for loven. Man kan så diskutere, om man skal ændre denne intention, men man skal holde fast ved, at den fritidslov, vi har, og som fungerer for øjeblikket, altså har dette princip, denne intention.

Jeg er enig med fru Marianne Bentsen-Pedersen i – det er andre beklagelige faktorer, der formentlig har spillet ind her – at vi i de senere år har set en tendens til, at flere og flere har dette at undervise under fritidsloven som en væsentlig del af deres indtægt, nogle endda som den eneste indtægt. Jeg tror, det er folketinget bekendt, at der har været forskellige udgaver af det forslag, der nu ligger på bordet, og den sidste ændring gik netop ud på at tilgodese den gruppe, der har det som en væsentlig del af deres indtægt eller eventuelt som deres eneste indtægt. Sagen er, at de krav, der stilles her for at kunne opnå grundløn og anciennitetsløn, netop opfyldes af dem, der har det som en væsentlig del af deres indtægt, altså 500 timer om året, når vi sammenligner med, hvad timetallet er for andre. Hvis man ikke når op på 500 timers undervisning om året, så kan man dog vist næppe hævde, at det er folk, der har det som deres væsentligste beskæftigelse. Derfor har